

[Elsæ-Merete Ross.]

tilslutte sig, at forsorgslovens § 102, stk. 3, ophæves.

Jeg kan ganske slutte mig til det ønske, som det ærede medlem fru Astrid Skjoldbo fremsatte. Allerede ved første behandling gjorde jeg opmærksom på, at mødre, hvis indtægtsgrænse er for høj til, at de bliver berettiget til forskudsvis udbetalte børnebidrag, har vanskeligheder ved at inddrive bidraget. Jeg håber derfor, at man vil overveje en ændring, hvorefter alle enlige mødre fik adgang til på begæring at få i hvert fald normalbidraget udbetalt forskudsvis, så de vidste, at de i det mindste fik dette beløb regelmæssigt og derefter kunne få myndighedernes hjælp til inddrivelse af det resterende beløb, hvis de havde krav på mere. Af hensyn både til mødrene og børnene synes jeg det ville være en rimelig ordening og henstiller derfor, at regeringen tager dette op til overvejelse.

Chr. Madsen: På mit partis vegne kan jeg give tilslutning til de to ændringer i forsorgsloven, som den højtærede socialminister har foreslået.

Også jeg vil gerne tilslutte mig det, der er sagt af andre ærede ordførere om indtægtsgrænsen ved forskudsvis udbetaling af børnebidrag. Hvis der er mulighed for under dette lovforslags behandling af komme ind på dette problem, vil vi på forhånd tilsige vor støtte til, at disse forhold ændres for de enligstillede mødre.

Med disse ord vil jeg anbefale det foreliggende lovforslag.

Grøndahl: § 1, nr. 1, i det foreliggende lovforslag er en konsekvens af den betænkning, der foreligger fra det folketingsudvalg, der behandler det her i tinget af den højtærede justitsminister fremsatte lovforslag om inddrivelse af underholdsbidrag. I den nævnte betænkning kræves det enstemmigt, at det i loven om offentlig forsorg sikres, at de af det offentlige udlagte bidrag kan kræves tilbagebetalt i 20 år fra forfaldsdagen.

§ 1, nr. 2, er en følge af den nye sygekasselov, og vi finder det rimeligt, at forsorgslovens § 102, stk. 3, ophæves.

De uafhængige har ingen indvendinger, og da vi er velvilligt indstillet over for lovforslaget om inddrivelse af underholds-

bidrag, gælder velviljen også det lovforslag, vi i dag behandler.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker for den tilslutning, lovforslaget har fået, takker på socialministerens og egne vegne. Når jeg takker på egne vegne, er det, fordi dette lovforslags gennemførelse er en forudsætning for, at mit lovforslag om inddrivelse af underholdsbidrag kan få tilslutning fra det høje tings flertal.

Jeg vil imidlertid gerne have lov til at gøre et par bemærkninger om selve det princip, der er nedlagt i lovforslaget, for at tingets ærede medlemmer kan forstå, hvorfor såvel socialministeren som jeg har været lidt betænkelige.

Det er jo rigtigt som nævnt af flere ærede ordførere, at såvel Københavns magistrat som Frederiksberg kommunes socialkontor over for udvalget har oplyst, at man har et meget betydeligt beløb i restance af underholdsbidrag, der forskudsvis er udlagt af det offentlige. Men jeg vil gerne påpege, at det jo ikke i disse henvendelser er oplyst, i hvilket omfang inddrivelse faktisk sker ved løntilbageholdelse mere end 5 år efter forfaldsdagen, og det er ej heller oplyst, i hvilket omfang man har gjort forsøg på at inddrive ældre bidrag ad denne vej. Tværtimod blev det af Frederiksberg kommunes socialkontor på direkte forespørgsel oplyst, at det kun var i yderst begrænset omfang, at denne fremgangsmåde blev bragt i anvendelse over for ældre bidrag.

Mit standpunkt har været dette, at jeg i og for sig fandt det rigtigt, at man behandlede privatretlige og offentligretlige — om jeg må bruge det udtryk — bidrag ens. Hvad det privatretlige angår, forældes de efter 5 års forløb, hvorimod forsorgsloven i § 97 opererer med en 20-årig forældelse. Det er en bestemmelse, som er indført i 1961, og før den tid var forholdet det, at man simpelt hen omkonterede de forskudsvis udbetalte bidrag til offentlig hjælp, der dermed var underkastet den 20-årige forældelse.

Mit standpunkt var altså det, at jeg fandt, at der var grunde, der talte for, at de samme regler måtte gælde for private krav som for det offentliges refusionskrav, både for så vidt angår forældelse, og for så vidt angår de inddrivelsesmidler, som kan bringes i